

Wiara przeżywana

Benedykt XVI w liście apostolskim *Porta Fidei* zachęcił wszystkich wierzących do wyznawania i „przeżywania wiary” (PF 9). Jesteśmy w liturgicznym okresie Świąt Bożego Narodzenia, w którym przyjście Syna Bożego, jako dziecięcia narodzonego w stajni betlejemskiej, dostarcza wierzącym oraz wszystkim ludziom dobrej woli wielu przeżyć co znajduje odbicie w tekstach biblijnych, literackich, utworach muzycznych, np. kolędach. Tajemnica przyjścia Syna Bożego od sceny zwiastowania Najświętszej Maryi Pannie, poprzez narodzenie i Jego działalność publiczną, aż po mękę, śmierć i zmartwychwstanie są przeżywane w duchu wiary poszczególnych pokoleń wierzących. Papież Benedykt XVI w wielu swoich wystąpieniach mówi o konieczności ukazywania światu radości i odnowionego entuzjazmu, które rodzą się ze spotkania z Chrystusem.

Przeżywany w Kościele powszechnym Rok Wiary ma „przyniesić się do nawrócenia na nowo do Pana Jezusa i odkrycia wiary, aby wszyscy członkowie Kościoła stali się wiarygodnymi i radosnymi świadkami Zmartwychwstałego Pana w dzisiejszym świecie, potrafiącymi wskazać tak liczny osobom poszukującym ‘bramę wiary’. Ta ‘brama’ otwiera człowiekowi oczy na Jezusa Chrystusa, który jest z nami «przez wszystkie dni, aż do skończenia świata» (Mt 28,20). On pokazuje nam, że «sztuki życia» uczy się «w mocnych relacjach z Nim». «Swoją miłością Jezus Chrystus przyciąga do siebie ludzi z każdego pokolenia: w każdym czasie zwołuje On Kościół, powierzając mu głoszenie Ewangelii, nakazem, który zawsze jest nowy. Z tego względu także dziś potrzeba bardziej przekonanego zaangażowania Kościoła na rzecz nowej ewangelizacji, aby na nowo odkryć w wierzeniu radość i odnaleźć zapał do przekazywania wiary»¹. Papież przypomina, że „nie wystarcza znajomość treści, w które należy wierzyć, jeżeli serce, autentyczne sanktuarium człowieka, nie zostaje otwarte przez łaskę, która umożliwia głębsze spojrzenie i zrozumienie, że to, co zostało ogłoszone, jest Słowem Bożym. (...) Chrześcijanin nigdy nie może uważać, że wiara jest sprawą prywatną. Wiara jest decyzją o tym, że jest się z Panem, żyje się z Nim. To ‘bycie z Nim’ prowadzi do zrozumienia powodów, dla których się wierzy. Wiara, dlatego właśnie, że jest aktem wolności, wymaga również odpowiedzialności społecznej za to, w co się wierzy. Kościół w dniu Pięćdziesiątnicy ukazuje z całą oczywistością ów publiczny wymiar wiary i głoszenia jej bez lęku każdej osobie. To dar Ducha Świętego, który uzdalnia do misji i umacnia nasze świadectwo, czyniąc je szczerym i odważnym”². Wiara jest aktem ludzkim – osobowym i wymaga stałej akceptacji wolnej woli człowieka, jako istoty wolnej i rozumnej. Wiara to decyzja, która angażuje całą egzystencję. Jest „spotkaniem, dialogiem, komunią miłości i życia między wierzącym a Jezusem Chrystusem: Drogą, Prawdą i Życiem (por. J 14,6). Prowadzi ona do aktu zaufania i zawierzenia Chrystusowi i pozwala nam żyć tak, jak On żył (por. Ga 2,20), to znaczy miłując ponad wszystko Boga i braci”³.

Wiara rodzi się ze słuchania Słowa Bożego we wspólnocie Kościoła. Katecheza, realizowana we wspólnocie wiary, ma umożliwić przeżycie osobowego spotkania z Chrystusem, aby poprzez poznawanie treści poruszyć nie tylko umysł, ale głębię ludzkiego serca. Katecheza jako wychowanie w wierze (por. CT 18) nastawiona jest na stałe jej dojrzewanie (por. CT 19). Zasadniczym celem katechezy jest wiara, którą należy wzbudzić i wychować. Katecheza winna doprowadzić do wiary dojrzałej, do świadomej przynależności do Jezusa Chrystusa, do osobowego kontaktu z Nim (por. CT 5). Ostateczny cel katechezy, jakim jest zbawienie katechizowanych, zakłada współodpowiedzialność katechety za ich wiarę. Wiara zawsze będzie niezbędnym środkiem do osiągnięcia zbawienia (por. Mk 16,16; J 3,36; 6,40).

Wiara rodzi się w nas przez słuchanie Słowa Bożego i umacniania za sprawą sakramentów, przede wszystkim sakramentów inicjacji chrześcijańskiej: chrztu, bierzmowania i Eucharystii, które są komplementarne i nierozdzielne (por. KKK 1285). Wiara domaga się od chrześcijan dawania codziennego świadectwa wiary: chrześcijanie winni dołożyć starań, by z większą mocą dawać świadectwo o obecności Boga w świecie. „Nie lękajmy się mówić o Bogu i z dumą nosić znaki wiary”⁴. Papież Benedykt XVI zauważa, że „zaangażowanie misyjne wierzących, którego nigdy nie może zabraknąć, czerpie żywotną siłę w codziennym odkrywaniu Jego miłości. Wiara bowiem rośnie, gdy jest przeżywana jako doświadczenie doznawanej miłości i kiedy jest przekazywana jako doświadczenie łaski i radości. Powoduje, że życie wiernych wydaje owoce, bo dzięki nadziei serce rośnie, oraz umożliwia składanie skutecznego świadectwa: otwiera w istocie serca i umysły słuchających na zaproszenie Pana, aby przyłgnęli do Jego słowa, by stali się Jego uczniami” (PF 7).

Na zakończenie wsłuchajmy się w modlitwę Papieża Pawła VI o dobre przeżywanie wiary. Papież modlił się następującymi słowami:

– *Panie, spraw, żeby wiara moja była pełna, żeby przenikała moje myśli, mój sposób sądzenia o rzeczach Bożych i rzeczach ludzkich.*

– *Panie, spraw, żeby wiara moja była radosna i żeby dawała pokój i szczęście mojemu duchowi, żeby usposabiała do rozmowy z Bogiem i do rozmów z ludźmi, tak iżby promieniowała tym świętym obcowaniem, świętym i ludzkim, i żeby dawała to szczęście, jakie płynie od kogoś, kto wiarę posiada.*

– *Panie, spraw, żeby wiara moja była pokorna, a żeby opierała się nie tylko na doświadczeniu mojej myśli i mojego uczucia, ale żeby była wzbogacona świadectwem Ducha Świętego i żeby nie szukała lepszej gwarancji niż w uległości Tradycji i autorytetowi Magisterium Kościoła świętego. Amen.*

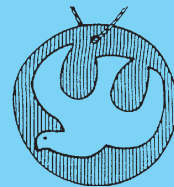
Ks. Stanisław Łabendowicz

¹ Kongregacja Nauki Wiary, *Nota zawierająca wskazania duszpasterskie na Rok Wiary, Wprowadzenie*, Rzym, 6 stycznia 2012 r.

² Benedykt XVI, *List apostolski „Porta fidei”, ogłaszający rok wiary*, Rzym 11 października 2011 r., nr 10.

³ Jan Paweł II, *Encyklika „Veritatis splendor”*, nr 88.

⁴ Jan Paweł II, *List apostolski „Mane nobiscum domine”*, nr 26.

Umęczon pod Ponckim Piłatem, ukrzyżowan, umarł i pogrzebion

[Propozycja do wykorzystania podczas Mszy Świętej lub Nabożeństwa Biblijnego]

Wyznanie wiary przechodzi bardzo szybko od cudownego poczęcia i narodzin Jezusa do Jego krzyża i śmierci, do punktu kulminacyjnego Jego ziemskiego nauczania, do największego czynu miłości, bo „nikt nie ma większej miłości od tej, gdy ktoś życie swoje oddaje za przyjaciół swoich” (J 15,13). Dla wielu Jego życie było błogosławieństwem i początkiem nowego życia. Jeszcze bardziej przez swoją śmierć Jezus otwiera drogę do prawdziwej wolności.

Oprócz cierpień, smutków czysto ludzkiego udrczenia – pochodząc od ucieczki do Egiptu jeszcze w wieku niemowlęcym, na umęczenie ostatnich dni ziemskiego życia Jezusa składają się: zdrada, której dopuścił się Judasz, krwawy pot podczas modlitwy w Ogrójcu, pojmanie przez rzymskich żołnierzy, parodia procesu, biczowanie, cierniem ukoronowanie, drwiny i obelgi, wreszcie droga krzyżowa z trzema bolesnymi upadkami i samo ukrzyżowanie. Zewnętrzny wygląd Jezusa był w czasie owego dręczenia tak straszny, że nawet w przekonaniu Piłata powinien być wzbudzić litość u tych, którzy domagali się jego śmierci. Nie przynosi spodziewanego rezultatu także propozycja uwolnienia Jezusa zamiast Barabasa. Pomysł ten skwitowano głośnym domaganiem się ukrzyżowania Jezusa.

Umęczenie Jezusa zakończyło się przybiciem Ofiary do krzyża. Ten rodzaj śmierci był przewidziany jedynie dla największych zbrodniarzy. Prawo rzymskie zabraniało stosowania takiej kary wobec obywateli rzymskich, stosowano ją natomiast, po uprzednim ubiczowaniu, wobec niewolników. Rzeczywiście, w okupowanej przez Rzymian Palestynie ukrzyżowania zdarzały się dość często. Wśród Rzymian ten rodzaj kary uchodził za tak poniżający, że według Cycerona (filozofa rzymskiego z I w. przed Chr.) powinien pozostawać jak najdalej nie tylko od oczu i uszu, lecz także od myśli pełnoprawnych obywateli rzymskich. Persowie zawieszali na drzewach ciała skazańców, żeby nie dotykały, a tym samym nie kalowały ziemi. Dlatego św. Paweł stwierdza: „my głosimy Chrystusa ukrzyżowanego, który jest zgorszeniem dla Żydów, a głupstwem dla pogan” (1Kor 1,23).

Wspomniany już Poncjusz Piłat był w latach 26-36 rzymskim namiestnikiem Judei. Jego imię powtarza się w Nowym Testamencie aż 55 razy. Prawdopodobnie w roku 30 wydał na Jezusa wyrok śmierci na krzyżu. W cesarstwie rzymskim wielu Żydów poniosło śmierć krzyżową. Była ona rzymską karą za bunt przeciwko cesarzowi. Imię Piłata ułatwia określenie czasu męki Jezusa, a jednocześnie podkreśla, że wydarzenie dotyczyło całej ludzkości. Tytuł winy skazanego wypisano na tablicy: „Jezus Nazarejczyk, Król żydowski” (J 19,19). Oznacza to, że Jezus zasłużył na śmierć, ponieważ jako „Król żydowski” przeciwstawił się władzy rzymskiej.

Ten tak tragiczny koniec swego zbawczego posłannictwa Jezus zapowiedział aż trzykrotnie (Mk 8,31; 9,31; 10,33-34). Chociaż stało się to za rządów namiestnika rzymskiego Poncjusza Piłata, nie oznacza to jednak, że to on wyłącznie jest winnym śmierci Jezusa. On, co prawda wydał wyrok śmierci, ale czynił to jak wiadomo z niemałymi oporami, pod wyraźną presją przywódców narodu żydowskiego. Nie można też utrzymywać, że to naród żydowski jako taki ponosi odpowiedzialność za śmierć Jezusa.

To grzesznicy byli sprawcami i narzędziami wszystkich mąk, które wycierpiał Boski Zbawiciel. Uwzględniając fakt, że nasze grzechy dotyczą samego Chrystusa, Kościół nie waha się przypisać chrześcijanom największej odpowiedzialności za mękę Jezusa, którą zbyt często obciążali jedynie Żydów. Musimy uznać za winnych tej strasznej nieprawości tych, którzy nadal popadają w grzechy. To nasze przestępstwa sprowadziły na Pana naszego Jezusa Chrystusa mękę krzyża. Z pewnością więc ci, którzy pogrążają się w nieładzie moralnym i złu, „krzyżują bowiem w sobie Syna Bożego i wystawiają Go na pośmiewisko” (Hbr 6,6). Trzeba uznać, że nasza

wina jest w tym przypadku większa niż Żydów. Oni bowiem według świadectwa Apostoła, „nie ukrzyżowali Pana chwały” (1Kor 2,8), gdyby Go poznali, my przeciwnie, wyznajemy, że Go znamy. Gdy więc zapieramy się Go przez nasze uczynki, podnosimy na Niego w jakiś sposób nasze zbrodnicze ręce.

Wszystkie teksty Nowego Testamentu, opowiadające o męce i śmierci Jezusa, są przede wszystkim orędziem i nauką niemającą na celu przekazania czystego reportażu, który informowałby czytelnika o przebiegu tamtych wydarzeń. Ich główną intencją jest głosić wszystkim, że Jezus cierpiał zgodnie z wolą Boga dla zbawienia wszystkich ludzi. Chodzi tutaj o ostateczne działanie zbawcze, które dotyczy wszystkich ludzi. Bóg nie chce zagłady pogrążonej w grzechu ludzkości, lecz wybawia ją, ofiarując swojego Jednorodzonego Syna na krzyżu (J 3,16). „Nauka bowiem krzyża głupstwem jest dla tych, co idą na zatracenie, mocą Bożą zaś dla nas, którzy dostępujemy zbawienia” (1Kor 1,18).

Jezus jest Barankiem Bożym, „który gładzi grzech świata” (J 1,29). On jest tym Synem Człowieczym, który „nie przyszedł, aby Mu służono, lecz żeby służyć i dać swoje życie jako okup za wielu” (Mk 10,45). W obrazie niewolnika, który przez okup może zostać wykupiony na wolność, mówi się o Jezusie, który przez swój krzyż wykupił ludzi z otchłani śmierci. Otchłań śmierci oznacza w pojęciu biblijnym oddalenie od Boga, wszystko to, co zniewala człowieka, czyli zgorszenie moralne, choroba i śmierć. Dlatego Apostoł Paweł napomina chrześcijan, aby nie byli niewolnikami ludzi, gdyż „za [wielką] bowiem cenę zostaliście nabyci” (1 Kor 7,23). W Ewangelii Jana przeciwstawione są sobie obie sfery: życia i śmierci, światła i ciemności. Dzięki przyjęciu krzyża Jezus zwyciężył moc śmierci. Dlatego ostatnie słowo z krzyża: „Dokonało się” (J 19,30) należy rozumieć jako zwycięstwo.

Przedmiotem naszej wiary jest również to, że Jezus, skonawszy na krzyżu, został następnie złożony do grobu. Ewangelista Łukasz tak opisuje to wydarzenie: „A był tam człowiek dobry (...) imieniem Józef (...). On to udał się do Piłata i poprosił o ciało Jezusa. Zdjął je z krzyża, owinął w płótno i złożył w grobie wykutym w skale, w którym nikt jeszcze nie był pochowany. Był to dzień Przygotowania i szabat zaczynał jaśnieć. Były przy tym niewiasty, które z Nim przyszły z Galilei. Obejrzały grób i w jaki sposób zostało złożone ciało Jezusa. Po powrocie przygotowały wonności i olejki; lecz zgodnie z przykazaniem zachowały spoczynek szabatu” (Łk 23,50-56). Fakt ten znajduje swe potwierdzenie u trzech pozostałych Ewangelistów (Mt 27,57-61; Mk 15,42-47; J 19,38-42). Wzmiankę o pogrzebaniu ciała Jezusa znajdujemy także u św. Pawła: „przez chrzest zanurzający nas w śmierć zostaliśmy razem z Nim pogrzebani” (Rz 6,4).

Nawet najbardziej zdeklarowani przeciwnicy Jezusa mimo woli zaświadczyli o złożeniu Ukrzyżowanego do grobu. Arcykapłani i faryzeusze domagali się od Piłata postawienia straży, „żeby przypadkiem nie przyszli, jego uczniowie, nie wykradli go” (Mt 27,64). Ci sami arcykapłani i starsi ludu, przekazawszy straży „sporo pieniędzy”, proponują: „Rozpowiadajcie tak: Jego uczniowie przyszli w nocy i wykradli go, gdyśmy spali” (Mt 28,13).

Modlitwa

Panie Jezu Chryste, niekiedy nie rozumiem drogi, którą mnie prowadzisz. Nie pozwól mi zwątpić w Twoją miłość. Ofiaruj mi cierpliwość i wytrwałość w Twej Boskiej woli. Umocnij mnie w przekonaniu, że gdy włożysz na mnie ciężar, nigdy nie odmówisz mi pomocy w jego niesieniu. Uchroń moje serce przed rozgorzyceniem. Dla Ciebie żadne cierpienie nie jest bez znaczenia; błogosławisz też życie, które jedynie na pozór jest bez wartości. Spraw, abym także ja doświadczył Twego błogosławieństwa. Amen.

Oprac. Ks. Krzysztof Badeński

OGŁOSZENIA

1. W imieniu Wydziału Katechetycznego dziękuję Państwu za trud przygotowania Bożonarodzeniowych spotkań opłatkowych oraz jasełek organizowanych zarówno w szkołach jak i w kościołach parafiach.

2. Po Świętach Bożego Narodzenia rozpoczęła się tradycyjna wizyta duszpasterska realizowana przez Duszpasterzy i PT. Księży Prefektów. Przypominamy, że w żaden sposób nie może stać się pretekstem do nieobecności w szkole.

3. Zbliżają się ferie zimowe, dlatego prosimy o zaangażowanie w jak najlepsze wykorzystanie czasu wolnego przez dzieci i młodzież. Możemy włączyć się w organizowane przez szkołę tzw. „Ferie w miejscu”, czyli spotkania, konkursy i różnego rodzaju rozrywki celem owocnego spędzania wolnego czasu.

4. W sobotę 19 stycznia br. przypada dzień imienin J.E. Ks. Biskupa Henryka Tomasika. W tym dniu pamiętajmy w modlitwach o Drogim Solenizancie, a jeśli jest to możliwe, zapraszamy na wspólną Eucharystię o godz. 18.00 do radomskiej Katedry.

5. Środą Popielcową 13 lutego br. rozpoczniemy Wielki Post. Prosimy o właściwe przygotowanie programu rekolekcji wraz z Ks. Proboszczem i Duszpasterzami oraz stosowne poinformowanie szkoły. Rekolekcje wielkopostne dla dzieci i młodzieży odbywają się w trzy kolejne dni pracy szkoły od poniedziałku do piątku (nie łączymy np. piątku z poniedziałkiem i wtorkiem). W związku z organizacją rekolekcji szkolnych Ks. Proboszcz dostarcza przynajmniej na miesiąc przed ich rozpoczęciem informację (zaświadczenie z Wydziału Katechetycznego) do Dyrekcji szkoły.

6. REKOLEKCJE WIELKOPOSTNE 2013 W RADOMIU:

- SZKOŁY PODSTAWOWE: 13-15 lutego 2013 r.
- GIMNAZJA, SZKOŁY PONADGIMNAZJALNE: 6-8 marca 2013 r.

POZA RADOMIEM:

– SZKOŁY PONADGIMNAZJALNE: 6-8 marca 2013 r.
REKOLEKCJE MATURZYSTÓW w Radomiu – 6-8 marca 2013 r., Radom, Parafia Matki Bożej Miłosierdzia, ul. ks. Stanisłosa.

7. Wielkopostny dzień skupienia został zaplanowany na 3 marca br. (tj. w trzecią niedzielę Wielkiego Postu). Rozpoczęcie o godz. 10.00. Prosimy o włączenie się w organizację dnia skupienia w Wyższym Seminarium Duchownym w Radomiu.

8. Oto terminarz konkursów organizowanych przez Wydział Katechetyczny.

Konkurs plastyczny dla klas 0-III: przekazanie prac wraz z formularzem do 18 stycznia 2013 r., **finał diecezjalny:** 10 maja 2013 r. (piątek) o godz. 11.30.

Konkurs dla klas IV-VI: etap szkolny 9 stycznia 2013 r. (środa) – przesyłanie protokołów do 30 stycznia 2013 r., **etap diecezjalny:** 16 maja 2013 r., Wyższe Seminarium Duchowne w Radomiu, godz. 10.00.

Konkurs dla gimnazjów: 8 stycznia 2013 r. – **etap szkolny** – przesyłanie protokołów do 9 lutego 2013 r., **etap diecezjalny:** 21 marca 2013 r., Wyższe Seminarium Duchowne w Radomiu, godz. 10.00.

Olimpiada dla młodzieży szkół ponadgimnazjalnych: **etap diecezjalny:** 28 lutego 2013 r., Wyższe Seminarium Duchowne w Radomiu, godz. 10.00, **etap ogólnopolski:** Legnica, 4-6 kwietnia 2013 r.

9. Zachęcamy i przypominamy o warsztatach szkoleniowych. Doskonalenie własnego warsztatu pracy nie może ograniczyć się jedynie do uzyskania takiego lub innego stopnia awansu zawodowego. Warsztaty są bezpłatne.

Dyrektor Wydziału Katechetycznego
ks. Stanisław Łabendowicz

♦ Wydział Katechetyczny

Radom, ul. Malczewskiego 1, tel. 48-34 06 238 (sekretariat)

poniedziałek - piątek 9⁰⁰-16⁰⁰ s. Maria Lużyńska ZCMN

poniedziałek 9⁰⁰-13⁰⁰ ks. Sławomir Adamczyk

wtorek 9⁰⁰-13⁰⁰ ks. Krzysztof Badeński

środa 9⁰⁰-13⁰⁰ ks. Andrzej Gozdur, 14⁰⁰-16⁰⁰ ks. Stanisław Piekelnik

czwartek 9⁰⁰-13⁰⁰ ks. Stanisław Piekelnik; 13¹⁵-14¹⁵ p. Jolanta Strojek

piątek 9⁰⁰-13⁰⁰ ks. Krzysztof Badeński; 14⁰⁰-16⁰⁰ s. Elżbieta Gajowiak; 15⁰⁰-16⁰⁰ p. Ewa Majcher

Ks. dyr. Stanisław Łabendowicz, tel. 48-34 06 239

środa i piątek w godz. 14³⁰-16⁰⁰, w dni spotkań czwartkowych od godz. 17⁰⁰

♦ Radomski Ośrodek Doskonalenia Nauczycieli - p. Ewa Majcher

Radom, ul. Słowackiego 17, tel. 48-36 00 005, poniedziałek 9⁰⁰-11⁰⁰, środa 9³⁰-10¹⁵

Radom, ul. Kolberga 5, Szkoła Podstawowa nr 33, wtorek 13⁰⁰-14³⁰

♦ Mazowieckie Samorządowe Centrum Doskonalenia Nauczycieli - p. Jolanta Strojek

Radom, ul. Kościuszki 5A, tel. 48-36 21 579, środa 10⁰⁰-15⁰⁰

♦ Międzypowiatowy Ośrodek Doskonalenia Nauczycieli - s. Elżbieta Gajowiak

Przysucha, Al. Jana Pawła II, Zespół Szkół nr 1, tel. 48-67 52 570, wtorek 11⁰⁰-11⁴⁵

DYŻURY WIZYTATORÓW I METODYKÓW

BIULETYN
KATECHE-
TYCZNY

Wydawca: Wydział Katechetyczny Kurii Diecezji Radomskiej. Adres: ul. Malczewskiego 1, 26-600 Radom, tel/fax 48-34 06 238; www.katecheza.radom.opoka.net.pl; e-mail: webmasterwydzial@poczta.opoka.org.pl

FORMACJA KATECHETÓW – aktualne terminy

ZJAZDY KATECHETYCZNE - dla wszystkich uczących -

♦ OGÓLNODIECEZJALNE

(6) 8 czerwca 2013, WSD, godz. 9³⁰

♦ REJONOWE

KOŃSKIE – piątek, godz. 15.30 – Parafia Świętego Mikołaja (ul. Zamkowa)

(4) 11 stycznia 2013 (5) 12 kwietnia 2013

KOZIENICE – czwartek, godz. 15.30 – Parafia Świętej Rodziny (ul. Głowaczowska)

(4) 10 stycznia 2013 (5) 11 kwietnia 2013

OPOCZNO – czwartek, godz. 15.30 – Parafia Podwyższenia Krzyża Świętego (ul. Westerplatte)

(4) 10 stycznia 2013 (5) 11 kwietnia 2013

RADOM – sobota, godz. 9.30 – Parafia Świętego Kazimierza (ul. Główna)

(4) 12 stycznia 2013 (5) 13 kwietnia 2013

SKARŻYSKO – piątek, godz. 15.30 – Parafia MB Ostrobramskiej (ul. Wileńska)

(4) 11 stycznia 2013 (5) 12 kwietnia 2013

STARACHOWICE – piątek, godz. 15.30 – Parafia Świętej Trójcy (ul. Kościelna)

(4) 11 stycznia 2013 (5) 12 kwietnia 2013

ZWOLEŃ – czwartek, godz. 15.30 – Parafia Podwyższenia Krzyża Świętego (ul. Kard. Wyszyńskiego)

(4) 10 stycznia 2013 (5) 11 kwietnia 2013

Uwaga: Każdy katecheta uczestniczy w 2 spotkaniach ogólnodiecezjalnych i 4 spotkaniach rejonowych.

Jeśli nie możemy uczestniczyć w swoim rejonie, bierzemy udział w innym spotkaniu – nie zwalniamy się, jeśli termin koliduje z innymi zajęciami.

DNI SKUPIENIA - dla katechetów świeckich -

Wielkopostny dzień skupienia

3 marca 2013 (III niedz. WP), WSD, godz. 10⁰⁰

SPOTKANIA KATECHETÓW RADOMIA

- dla katechetów świeckich i siostr zakonnych -

Wydział Katechetyczny, czwartek, godz. 17.30
Styczeń: 17, 24; **Luty:** 14, 21; **Marzec:** 14, 21 – spotkanie świąteczne; [24 III – rocznica śmierci bpa Edwarda Materskiego]; **Kwiecień:** 18, 25; **Maj:** 9, 16, 23.

REKOLEKCJE - dla katechetów świeckich -

25-27 stycznia 2013 – TURNO/Białobrzegi

8-10 lutego 2013 – SKARŻYSKO/Ostra Brama

24-26 maja 2013 – KALKÓW/Eremy

14-16 czerwca 2013 – – TURNO/Białobrzegi

21-23 czerwca 2013 – – TURNO/Białobrzegi

- ♦ Każdy katecheta wybiera jeden termin rekolekcji.
- ♦ Rekolekcje rozpoczynają się w piątek o godz. 18.00, a kończą w niedzielę ok. 13.00.
- ♦ Deklaracje na rekolekcje składamy w Wydziale Katechetycznym, wpłacając jednocześnie zaliczkę w wysokości 30 zł. Całkowity koszt rekolekcji – 80 zł.
- ♦ W razie przeszkody w uczestnictwie, koniecznie należy to zgłosić przed terminem rekolekcji.

WARSZTATY SZKOLENIOWE

♦ w WYDZIALE KATECHETYCZNYM

Prowadzący: mgr E. Majcher - RODoN
mgr s. E. Gajowiak - MODN

- ♦ Aktywizująca rola śpiewu na katechezie, **18 I 2013, godz. 16.15.**
- ♦ Komunikowanie się jako zdolność przeżywania więzi z Bogiem i drugim człowiekiem, **15 II 2013, godz. 16.15.**
- ♦ Kształtowanie osobowości jako stałe zadanie katechety, **15 III 2013, godz. 16.15.**

UWAGA! Zapisy na zajęcia w Wydziale Katechetycznym (nie można uczestniczyć w warsztatach bez wcześniejszego zgłoszenia się!).